CURTEA DE APEL BĂLȚI

Cauza penală Judecătoria Soroca
Nr.1r-332/23 sediul central
Judecător Gh. Purici

D E C I Z I E
05.12.2023
mun. Bălți

Colegiul judiciar penal al Curţii de Apel Bălţi în componenţa
Președintelui de ședinţe: Dumitru Pușca
Judecători: Angela Revenco și Ruslana Burdeniuc
Judecând în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul avocatului Diomid Gherman în numele inculpatului:

Cojocari Piotr ***, născut la *****, originar și domiciliat în *****, studii medii speciale, nesupus militar, căsătorit fondator GȚ ”Cojocaru Petru”, cetățean al RM, anterior necondamnat,-**

declarat împotriva sentinței judecătoriei Soroca sediul central din 08.09.2023 prin care a fost recunoscut culpabil și condamnat pe art. 264^1 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor în vigoare statuate la art. 80^1 Cod penal, la amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, echivalentul a 25000 (douăzeci și cinci mii) lei, cu anularea dreptului de conducere a mijloacelor de transport.

Prin sentință s-a dispus păstrarea la materialele cauzei a extrasului chitanțier test nr. 2081 din 24.07.2023 a analizatorului ”Drager Alcotest 8510 RO” pe numele lui Cojocari Piotr.

Termenii de examinare a acuzei în procedură simplificată, prevăzută de art. 364^1 Cod pr. penală:

- în instanța de fond: 11.08.2023 - 08.09.2023;
- în instanța de recurs: 06.11.2023 - 05.12.2023.

Pentru a se expune pe marginea recursului declarat, Colegiul,-

C O N S T A T Ă:

Potrivit sentinței, *Cojocari Piotr* a fost condamnat pentru, că la 24.07.2023, în jurul orelor 23^{50}, deținând permisul de conducere nr. *****, eliberat la 31.03.2009, valabil pentru categoria „B”, fiind sub influența băuturilor alcoolice, intenționat încălcând cerințele art.14 pct. a) al Regulamentului Circulaţiei Rutiere, care determină că „*conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau a altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției,*

fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”, a condus mijlocul de transport de model „ Dacia Logan” cu nr/î *****, unde în timpul deplasării prin s. Bulboci r-l Soroca a și fost stopat de către colaboratorii de poliție.

La fața locului, fiind suspectat de către colaboratorii de poliție al SP al SSP a IP Soroca, aflați în exercițiul funcțiunii, în consumul băuturilor alcoolice și conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cet. Cojocari Piotr *****, la 24.07.2023, ora 23^{53} a fost supus testării alcoolscopice cu analizatorul concentrației de etanol ”Drager Alcotest 6820” din dotare, în urma cărui fapt s-a constatat că, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de către acesta este de 0,48 mg/l.

Conform art. 134^{12} alin. (3) Cod Penal prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de la 0,5 g/l și mai mult sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l și mai mult, respectivele acțiuni fiindu-i încadrate la art. 264^{1} alin. (1) Cod penal, cu calificativele *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat*.

Sentința de condamnare a fost atacată cu recurs în ordinea prevăzută de art. 437 Cod pr. penală de către avocatul Diomid Gherman în numele inculpatului Cojocari Piotr, cu solicitarea neaplicării în temeiul art. 79 Cod penal a pedepsei complimentare obligatorii prevăzută de art. 264^{1} alin. (1) Cod penal – anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, dat fiind vârsta înaintată a inculpatului, recunoașterea vinovăției, lipsa antecedentelor penale, precum și deținerea gospodăriei țărănești, având nevoie de dreptul conducerii mijloacelor de transport, împrejurări ce în ansamblul lor pot fi acceptate ca circumstanțe excepționale a cauzei.

Judecarea recursului a avut loc fără participarea părților, cu respectarea în corespundere cu art. 447 alin. (2) Cod pr. penală a procedurii de înștiințare a acestora, fiindu-le explicat dreptul depunerii referinței pe marginea recursului.

Până la data examinării cauzei, părțile nu au depus referințe pe marginea recursului, fapt ce nu împiedică examinarea lui.

Verificând argumentele aduse de recurent prin prisma prevederilor art. 444 Cod pr. penală, ce se referă la temeiurile de drept pentru recurs, în raport cu lucrările cauzei penale deduse judecății, Colegiul în corespundere cu prevederile art. 449 alin. (1) pct.1) lit. c) Cod pr. penală va dispune respingerea recursului, păstrând neschimbată sentința instanței de fond.

În motivarea concluziei adoptate, Colegiul reține dispozițiile art. 448 alin. (1) Cod pr. penală, *potrivit căror judecând recursul, instanța de recurs verifică*

legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosar și a oricăror probe noi prezentate instanței de recurs.

În aceasta ordine de idei Colegiul reține, că prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art. 364[1] Cod pr. penală, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpatul Cojocari Piotr în corespundere cu alin. (3) a respectivei norme, prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, contrasemnată de către avocatul Cojocari Piotr, potrivit cărei a recunoscut în totalitate fapta indicată în rechizitoriu (f.d. 68).

Respectiv, chestionându-l pe Cojocari Piotr în ce privește fapta imputată prin rechizitoriu și cercetând baza probantă administrată pe caz, instanța în corespundere cu art. 364[1] alin. (4) Cod pr. penală, prin încheierea protocolară din 08.09.2023 i-a admis cererea reieșind din faptul, că din probele administrate rezultă că fapta îi este dovedită, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului, potrivit regulilor de audiere a martorului (f.d. 81-83). Drept urmare, cercetând baza probantă administrată pe caz și recunoscută de inculpat, cu includerea ei în conținutul p/v al ședinței de judecată, instanța a concluzionat vinovăția lui pe art. 264[1] alin. (1) Cod penal.

Aici ține de menționat, că în raport cu materialul probator administrat la caz, inculpatul Cojocari Piotr și-a recunoscut integral vinovăția în cadrul dezbaterilor judiciare în instanța de fond, depunând declarațiile benevole în ce privește circumstanțele comiterii ei, împrejurările faptei expuse de el coroborând întru-tot cu ansamblul probelor administrate în prezenta cauză, cărora instanța de fond li-a dat o apreciere obiectivă conform prevederilor art. 101 Cod pr. penală, din punct de vedere al concludenții, utilității, pertinenței, veridicității și coroborării reciproce, motivare pe care instanța de recurs o acceptă și pentru a evita repetări inutile o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii în cauza Albert vs. România din 16.02.2010 reiterează, că art. 6 §1 din Convenție deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument în parte *(cauza Van de Hurk vs Olanda hotărârea din 19.04.1994, pct. 61),* cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Respectiv, ținând cont de faptul, că probele verbale și material scrise, pe care instanța și-a bazat concluziile de vinovăție a inculpatului, detaliat sunt redate în conținutul sentinței de condamnare, se constată inutilitatea expunerii lor repetate, cu atât mai mult că în această parte corectitudinea sentinței nici nu a fost atacată.

Totodată, dat fiind contestarea sentinței doar în latura aplicării pedepsei complimentare obligatorii, Colegiul se va expune numai în această parte, reținând caracterul ei motivat și argumentat oferit de către instanța de fond ce este bazat pe aspectele de drept și împrejurările faptice a cauzei, urmare a căror, nu s-au stabilit circumstanțe excepționale, ce ar permite aplicabilitatea prevederilor art. 79 Cod penal, or recunoașterea vinovăției, căința sinceră și acceptarea procedurii restrânse de examinare a cauzei, în calitate de circumstanțe atenuante, i-a asigurat reducerea limitelor de pedeapsă în temeiul art. 80^1 Cod penal, fiind imposibilă utilizarea lor repetată pentru neaplicarea pedepsei complimentare, pentru a nu le acorda *dublă valență*.

În acest aspect, cu caracter de recomandare vin dispozițiile pct. 11 a Hotărârii Plenului CSJ nr. 8 din 11.11.2013 Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale, potrivit căror, drept excepționale, vor fi astfel de împrejurări care micșorează esențial gravitatea faptei și consecințele ei, precum și date privind personalitatea făptuitorului (grad de invaliditate – I, II (persoana cu dezabilități severe și accentuate), merite deosebite față de societate, alte circumstanțe de importantă majoră) apărute în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, precum și datele cu privire la personalitatea infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului, urmând a se ține cont de faptul, că împrejurările obișnuite sunt cele care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și nu pot fi considerate excepționale.

Pe când, împrejurările cauzei invocate de recurent referitor la temeiurile pentru care se solicită neaplicarea pedepsei complimentare prin intermediul art. 79 Cod penal, nu pot fi reținute ca circumstanțe excepționale, ieșite din comun, ce nu sunt caracteristice comportamentului și personalității lui, ținând cont de împrejurările comiterii faptei, manifestate prin conducerea automobilului în stare de ebrietate alcoolică punând în pericol siguranța traficului rutier, precum și a altor persoane, iar recunoașterea vinovăției, căința sinceră, lipsa antecedentelor penale, comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni ce face parte din categoria celor ușoare, vârsta înaintată și desfășurarea unei activități în cadrul gospodăriei țărănești, nu pot fi apreciate drept circumstanțe ce ar face o excepție de la general, ele fiind luate în considerație din perspectiva unor circumstanțe atenuante care au favorizat aplicarea pedepsei cele mai blânde prevăzută de art. 264^1 alin. (1) Cod penal sub formă de amendă.

Cât privește argumentul recurentului, privind stricta necesitate a deținerii de către inculpat a mijlocul de transport pentru exercitarea lucrărilor agricole, acesta nu poartă cu caracter determinativ și nu este pe măsură să răstoarne soluția instanței referitor la pedeapsa numită.

Or, interzicerea conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică este strict stipulată în Regulamentul circulației rutiere, formând, în dependență de gradul de ebrietate, contravenție sau componență de infracțiune, ce sunt sancționate de legea contravențională și cea penală, împrejurare despre care inculpatul cunoștea cu bună seamă și care nu l-a oprit de la comiterea faptei prejudiciabile.

În aceeași ordine de idei, Colegiul ține să menționeze, că deși componența art. 264[1] alin. (1) Cod penal este inclusă în categoria infracțiunilor ușoare, totuși făcând parte din domeniul securității circulației rutiere și exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, ea este îndreptată spre neadmiterea la circulația rutieră a persoanelor în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, întru excluderea urmărilor grave ce pot surveni ca rezultat al acestor acțiuni, ținându-se cont și de faptul, că la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol.

De aceea atragerea făptuitorului la răspunderea penală pe art. 264[1] alin. (1) Cod penal, determină necesitatea aplicării în privința lui atât a pedepsei penale principale, cât și a celei complimentare, obligatorii, întru excluderea manifestării în continuare a aceluiași comportament de neglijare a restricțiilor impuse de lege, precum și a practicii vicioase de sine încredere în rândurile infractorilor.

În atare împrejurări, Colegiul conchide netemeinicia recursului părții apărări, motiv pentru care îl va respinge ca fiind nefondat, cu menținerea fără modificări a soluției instanței de fond, fapt ce în corespundere cu art. 449 alin. (1) pct. 1 lit. a) Cod pr. penală, Colegiul penal,-

În corespundere cu art. 449 alin. (1) pct. 1 lit. a) Cod pr. penală, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul avocatului Diomid Gherman în numele inculpatului **Cojocari Piotr ******* declarat împotriva sentinței judecătoriei Soroca sediul central din 08.09.2023 se respinge ca nefondat, cu menținerea ei fără modificări.

Prezenta decizie este irevocabilă.

Președintele ședinței: Judecător: Judecător: